

Overeenkomst inzake terugbetaling en aflossing van schulden, op 9 Juli 1954 te Parijs tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek gesloten

Overeenkomst inzake terugbetaling en compensatie van schulden, met briefwisseling, op 9 Juli 1954 te Parijs tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland gesloten

Overeenkomst inzake terugbetaling en aflossing van schulden, op 9 Juli 1954 te Parijs tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen gesloten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN EN VAN DE MINISTER ZONDER
PORTEFEUILLE

No. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen 7 December 1954.

De wens, dat deze overeenkomsten aan een uitspraak van de Staten-Generaal zullen worden onderworpen (ten einde hen in de gelegenheid te stellen hun goedkeuring daaraan te onthouden, zodat de overeenkomsten, zo spoedig zulks met haar bepalingen verenigbaar is, moeten worden beëindigd), kan door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer uiterlijk te kennen worden gegeven op 6 Januari 1955.

's-Gravenhage, 3 December 1954.

Wij hebben de eer U Hoogedelgestrengede mede te delen, dat in de hierbij overgelegde *Tractatenbladen* 1954 Nos. 185, 186 en 187 is geplaatst de tekst, alsmede een vertaling in het Nederlands, van

de op 9 Juli 1954 te Parijs tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek gesloten Overeenkomst in zake terugbetaling en aflossing van schulden;

de op 9 Juli 1954 te Parijs tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland gesloten Overeenkomst in zake terugbetaling en compensatie van schulden, met briefwisseling, en

de op 9 Juli 1954 te Parijs tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen gesloten Overeenkomst in zake terugbetaling en aflossing van schulden.

Hiernevens gelieve U Hoogedelgestrengede tevens een toelichtende nota aan te treffen bij de genoemde Overeenkomsten.

De drie Overeenkomsten zijn op de dag van ondertekening in werking getreden. Zij vormen in materiële zin een uitvloeisel van het verdrag in zake oprichting ener Europese Betalings Unie, aangezien de getroffen aflossingsregelingen een gedeeltelijke verwezenlijking betekenen van de volgens dat verdrag te treffen regelingen betreffende schulden, uitstaande bij beëindiging van de Unie. Een voorbehoud van beëindiging van de onderhavige Overeenkomsten bij onthouding van de goedkeuring van de Staten-Generaal kon niet worden gemaakt. Een en ander staat in verband met het feit, dat de betalingen, waarin deze Overeenkomsten voorzien, gedeeltelijk moesten geschieden onmiddellijk na de ondertekening van de Overeenkomsten. Deze betalingen zouden onzeker zijn geworden, indien de Overeenkomsten niet onvoorwaardelijk zouden zijn gesloten.

Bovengenoemde Overeenkomsten worden hierbij op grond van artikel 62, lid 3, van de Grondwet overgelegd.

*De Minister
zonder Portefeuille,*

J. LUNS.

*De Minister
van Buitenlandse Zaken,*

J. W. BEYEN.

Toelichtende Nota ter zake van de bilaterale schuldovereenkomsten met het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, de Franse Republiek en het Koninkrijk Noorwegen

In het kader van de verlenging van de Europese Betalings Unie na 30 Juni 1954 zijn tussen een aantal debiteurlanden en crediteurlanden bilaterale overeenkomsten gesloten, waarbij voor een deel van de in de Unie uitstaande vorderingen en schulden een regeling is getroffen. Een deel van het geregelde bedrag werd per 30 Juni 1954 terugbetaald; voor het overige gedeelte werden consolidatieregelingen getroffen.

Nederland heeft bilaterale overeenkomsten gesloten met het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Noorwegen.

Aan

de heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Schuldregeling met het Verenigd Koninkrijk

Geregeld werd een bedrag van 70 mln E.B.U.-rekeneenheden¹⁾; 25% van dit bedrag, t.w. \$ 17,5 mln werd per 30 Juni aan Nederland terugbetaald. Voor de overige \$ 52,5 mln is een consolidatieregeling getroffen, volgens welke zolang de Unie bestaat, een bedrag van \$ 625 000 per maand zal worden terugbetaald, zodat de aflossing, wanneer men de liquidatie van de Unie buiten beschouwing zou laten, in zeven jaar zou plaats vinden.

Wanneer de Unie wordt geliquideerd, zal overeenkomstig de bepalingen van Annex B bij het E.B.U.-Verdrag worden vastgesteld de bilaterale vordering, welke Nederland op Engeland krijgt. Deze in guldens luidende vordering zal worden gecompenseerd met de op het tijdstip van liquidatie nog uitstaande schuld van Nederland uit hoofde van het in 1948 met Engeland afgesloten Broad Settlement ter regeling van de wederzijdse oorlogsschulden (Bijlage *Handelingen* II 1947/48—757, no. 1). De contante waarde van deze schuld op het tijdstip van liquidatie der Unie zal worden vastgesteld op basis van een disconto van 3% 's jaars en ten behoeve van de compensatie met de Britse E.B.U.-schuld worden omgerekend in guldens.

Wanneer op het tijdstip van liquidatie der E.B.U. de schuld van het Verenigd Koninkrijk groter is dan de schuld van Nederland, dan zullen de voorwaarden, waaronder de na compensatie nog resterende schuld zal blijven uitstaan, worden vastgesteld overeenkomstig artikel 18 van Annex B bij het E.B.U.-Verdrag. Dit artikel schrijft bilateraal overleg voor; mocht dit echter niet tot overeenstemming leiden, dan zal de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking beslissen en indien deze hiertoe niet in staat is, zal de rente 2½ % bedragen en aflossing gedurende 3 jaar in maandelijks termijn plaats vinden.

Wanneer op het tijdstip van liquidatie de schuld van het Verenigd Koninkrijk kleiner is, dan zal nader overleg worden gepleegd over de vraag of een zo groot mogelijk aantal aflossings-termijnen dan wel een zo groot mogelijk bedrag van alle aflossingstermijnen zal worden gecompenseerd.

Wanneer Engeland een crediteurpositie of Nederland een debiteurpositie in de Unie zou gaan innemen, zou een terugbetaling van schulden, zoals thans is overeengekomen, leiden tot een vergroting in plaats van tot een vermindering van de schuldposities. In een dergelijk geval zal de overeenkomst worden beëindigd, tenzij partijen bepalen, dat de overeenkomst van kracht blijft.

Het Verenigd Koninkrijk zal te allen tijde het recht hebben, tot vervroegde aflossing over te gaan.

Waar het tijdstip van liquidatie van de E.B.U. nog onzeker is en voorts niet vaststaat tot welk bedrag de schuld uit hoofde van het Broad Settlement van 1948 zal worden gecompenseerd, is de aflossing door de schatkist niet in de Rijksbegroting van 1955 opgenomen. In een eventuele aflossing in 1955 wordt nu voorzien door de memoriepost — „Buitenland — Versterkte aflossing” (Rijksbegroting 1955, Hoofdstuk VII A 1, artikel 20).

Schuldregelingen met Frankrijk en Noorwegen

Aangezien de met Frankrijk en Noorwegen gesloten overeenkomsten vrijwel gelijklopend zijn, worden zij hieronder te zamen behandeld.

¹⁾ In feite is de pariteit van de E.B.U.-rekeneenheid gelijk aan die van de U.S.A.-dollar. In verband daarmee wordt in de verdere Nota het \$-teken gebruikt.

Met Frankrijk is een bedrag van \$ 35 mln geregeld, met Noorwegen een bedrag van \$ 8 mln. Van beide landen werd per 30 Juni reeds 25% terugontvangen. Consolidatieregelingen werden getroffen met Frankrijk tot een bedrag van \$ 26,25 mln en met Noorwegen tot een bedrag van \$ 6 mln.

De terugbetalingen zullen in goud of dollars of enige andere voor de Nederlandsche Bank acceptabele valuta worden verricht in maandelijks termijnen, zolang de Unie bestaat; daarna vindt terugbetaling in halfjaarlijkse termijnen plaats.

Bij liquidatie van de Unie worden de bilaterale vorderingen van Nederland op Frankrijk en Noorwegen vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van Annex B bij het E.B.U.-Verdrag. Indien de Franse, resp. Noorse schuld jegens Nederland kleiner is dan het op het tijdstip van liquidatie nog uitstaande deel van de thans geconsolideerde schulden, dan kan de Franse, resp. Noorse Regering beslissen de halfjaarlijkse aflossingen slechts zolang voort te zetten tot de schuld van Frankrijk, resp. Noorwegen jegens Nederland is afgelost dan wel alle halfjaarlijkse aflossingen evenredig te verminderen. Indien de schuld van Frankrijk, resp. Noorwegen bij liquidatie groter is dan het nog uitstaande gedeelte van het geconsolideerde crediet, zullen de voorwaarden voor het nog niet geregelde gedeelte worden vastgesteld in overeenstemming met artikel 18 van Annex B bij het E.B.U.-Verdrag, welk artikel reeds in het voorgaande werd besproken.

Op het tijdstip van liquidatie zullen de debiteurlanden schatkistpapier afgeven, hetwelk in guldens zal luiden. De Nederlandsche Bank, heeft het recht, dit schatkistpapier onder te brengen op de geld- of kapitaalmarkt.

Zolang de Unie bestaat, zullen de geconsolideerde schulden geen rente dragen; immers de geconsolideerde credieten blijven in de E.B.U.-posities opgenomen en over de geconsolideerde credieten wordt derhalve in de Unie rente betaald. Het schatkistpapier, dat vóór 1 Juli 1958 vervalt, zal 2½ % rente dragen; het schatkistpapier, dat na 30 Juni 1958 vervalt, zal 3½ % rente dragen.

Wanneer gedurende het bestaan van de Unie Nederland debiteur of een van de bilaterale partners crediteur van de Unie zou worden, heeft het desbetreffende land het recht de betalingen uit hoofde van de consolidatieregelingen te doen schorsen. Zolang de Unie bestaat, hebben Frankrijk en Noorwegen het recht te allen tijde vervroegd af te lossen. Na de liquidatie is hiervoor de goedkeuring van de Nederlandse Regering nodig.

Ten aanzien van de financiering der geconsolideerde credieten is met de Nederlandsche Bank overeengekomen, dat deze, zolang de Unie bestaat, de credieten zal blijven verlenen; na eventuele beëindiging van de E.B.U. zal nader overleg plaats vinden over de alsdan toe te passen financieringswijze.

De Minister van Financiën,
VAN DE KIEFT.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,
J. LUNS.

De Minister van Economische Zaken,
J. ZIJLSTRA.